

המשטרה מטפלת בדיין

רים למסקנה, כי בנסיבות האמורות לא נראתה התלונה מבוססת מבחינת אשמה פלילית.
באשר לתוכן הבדיקה והחקירה של הי מישטרה, הריני מפנה את השואל הנכבד לתשובתי לשאלתה מס' 3537 שלו עצמו, בעניין מר לביב, בה בההרתי כי אין המישטרה מוסרת חומר-חקירה מישרתי לידעת הרבים, אלא במידה וחומר זה שהוא, ואז שמורה לאדם או לבאי-כוחו זכות העיון בחלק זה של החומר המופיע בכתב האישום.

הי"ד בניציון קשת: שאלה נוספת לחבר הכנסת אבנרי:

אורי אבנרי: כבוד השר, האם אינך סבור שבמיקרה חריג זה, כאשר יש האשמת מות נגד שר בכיר בממשלה, שהפר את החוק באופן שיטתי, יש מקום למסור לציבור יותר מאשר הודעה שיגרתית כזאת, למסור לו את פרטי החקירה שנמשכה פחות מ-24 שעות?

למשל, האם עשתה המישטרה את הדבר האלמנטרי, ורשמה את הממצאים הנמצאים בידי אותה אישיות בביתה, כדי לחקור ולוודא מהיכן באו הממצאים אלה?

שרי המשטרה שלמה הלל: זו הייתה למעשה אחת הסיבות, שביקשתי לבחון את התשובה בחן היטב, ולאחר ששקלתי, וגם נועצתי עם היועץ המשפטי לממשלה, הגעתי למסקנה שגם במיקרה זה, שאני יודע כי מידת ההתעניינות סביבו גדולה, או הוגדלה, אין שום הצדקה לכך שהמישטרה תפר את הנוהג הקיים, שלפי דעתי הוא חשוב וחשוב כי הוא קיים.

בהרבה מאוד מיקרים, שיש התעניינות זו או אחרת, אין המישטרה צריכה למסור תוכן של חקירה שהיא מנהלת לידע עתם של זרים. אתה מתעניין במיקרה שבשאלתה זו, או בנושא שהעלית בשאלתך, אבל אתה יכול לתאר לעצמך שגם חברי-כנסת וגם סתם אנשים, לכל אחד יש איזו התעניינות, והיה רוצה לדעת מה מצאנו בחקירה פלוני או מה חקרנו בחקירה אלמוני.

אילו נהגנו כפי שאתה מציע, במקום שהמישטרה תנהל את עבודתה על פי הסדר הטוב, הקיים, היינו מגיעים למצב שנגרום נזק לציבור. לפר דעתי, ההגיון הצדיק גם במיקרה הזה שלא נספה מהנוהג, שהוא חשוב והוא קיים, אחרת עלולים אנו לפגוע רוס את עצמנו למצב שלא נוכל לעמוד בו, כי במיקרה שאתה מתעניין — אני כן אסתור פרטים, לגבי מיקרה שמישהו אחר מתעניין, אולי לא אסתור פרטים — ואין לדבר סוף.

עובדה שרק לפני זמן קצר חברי הכנסת הנכבד אורי אבנרי שאל שאלתה בעניין אחר, ואני נאלצתי להשיב אותה תשובה: חומר חקירה של המישטרה אינו חומר שעומד לרשות הרבים. אחרת לא נוכל לעמוד בשום סדר ציבורי.

נשק של פרש, משנת 600 לפני הספירה, שה, שנמצא ביהודה — 1600. לירות. פגיון-אבן כנעני — 1600. לירות. מנורת-אבן כנענית — 1600. לירות. פסלון פרש כנעני — 1600. לירות. פסלון כנעני של אלתי-הפרסין — 1750. לירות. מנורת שמן — 1750. לירות.

שרי המשטרה
אין להתווכח

פגיון ברונזה — 1750. לירות. 3 חרבות ברונזה מהתקופה הכנענית — 100. עד — 1600. לירות החתיכה. את הכלים האלה, ואת רשימת המחירים, ראה אדם אשר הציג את עצמו לפני בעלת התנוה כסוכן של שוחר עתיקות בניו-יורק. הוא צילם שני כלים כאלה, ובשעת השיחה לא נאמר לו שכלים ארכיאולוגיים אלה אסורים בייצוא מגבולות המדינה. אם נבדוק הטענות הנ"ל — מה העלתה הבדיקה לגבי כל אחת מהטענות?

תשובת שרי המשטרה שלמה הלל:

תשובתי לשאלתה זו ולשאלתה מס' 3974 נתאחרו באישור יושב-ראש הכנסת, משום שנתעוררו בהן שאלות אשר הייבו בירור עקרוני.

ועשיו לשאלתה 3973, בעיקבות מכי תבו של מר דן בן-אמוץ למפקח הכללי של משטרת ישראל, פתחה המישטרה בחקירה, אשר התייחסה לעובדות שהועלו במכתב האמור.
באשר לשאלתו של חברי-הכנסת הנכבד בשאלתה, באם נלקחו בחקירת המישטרה י"ז הטענות המופיעות בשאלתה, הרי נ"ל קח בחשבון, ואף נבדק אותו חלק של הטענות שיש לו לכאורה נגיעה לעניין, ושכיוול להוות, לכאורה, עבירת שפיטה. בתום החקירה, מסר דובר המישטרה, כי תשובה לשאלות עיתונאים, ואני מצטט: „בשלב החקירה הראשונית הגיעו החוקי

(ט) כי בביראבורמאטר עלה טרקטור של דיין על חפירותיו של הארכיאולוג הנודע ז'אן פרו.
(י) כי ב-1960 חפר מר דיין בגיבעת הראדאר בבני-ברק, והוציא משם כלים וארונות קבורה מהתקופה הכאלכוליתית.
(יא) כי בגיבעת קולובסקי, אשר בי גבעתיים, חפר מר דיין קברים כאלכוליים חיים.
(יב) כי בהדריינסקי, בנתיב המוביל הארצי, חפר מר דיין וגילה כלים שונים.
(יג) כי בדרך אבא הלל סילבר, אשר ברמת-גן, גילה וחסר מר דיין קברים מ תקופת הברונזה התיכונה.
(יד) כי ליד כלא נווה-הירצה הפתיע מר דיין את העיתונאית זיוה יריב, אשר חילטה בקבר עתיק, וסילק אותה מהמקום בטענה שהקבר הוא „שלו“.

(טו) כי בתל-מגדים, באתר ארכיאולוגי שחפירתו נוהלה על-ידי הארכיאולוג מגן ברושי, הופיע מר דיין בשיירה של מכו

שרי הביטחון
על טעם וריח

ניות צבאיות, ורצה להתחיל בחפירה. נאמן מטעם אגף-העתיקות, שנמצא במקום, הס' ביר שהחפירה אסורה, ועלולה לפגוע בי עבודה המדעית המתנהלת שם. שומר ראשו של מר דיין סילק מהמקום את נאמן אגף- העתיקות, אשר הגיש תלונה על-יכך למפקח האיזורי.

(טז) כי ב-26 בינואר 1963 התייצב מר משה דיין בנפה הדרומית של מישטרת מחוז תל-אביב ומסר עדות בקשר לתלונה שהוגשה נגדו על ביצוע חפירה ארכיאולוגית ללא היתר. דוברי המישטרה סירבו למסור כל פרטים ביחס לעדות.

(יז) כי לפני כחודש ימים נמצאו בי משכית תל-אביב הכלים הבאים, מאוספו הפרטי של מר דיין, ובחתימת ידו האי-שית: 7 כלי זכוכית קוסמטיים, מהשנים 400-200 לספירה, שנמצאו לפי הצהרתו של דיין, בדבריי-ההסבר שמעל חתימתו. בי סכיבות שכם וחברון, במחיר 1260 ל"י הכלי.

ערוירת החפירות הארכיאולוגיות של שרי-הביטחון משה דיין טרם שבקה חיים. מוקדם עדיין לסתום עליה את הגולל.

ברחבי העולם היא עדיין מוסיפה להי כות גלים, מאוסטרליה ועד ניקרגואה. בי אותה מידה שעיתוני ישראל עוסקים בי- סעוריות המיסים של ראש-ממשלת צרפת, כך עוסקים יותר ויותר עיתונים ברהבי העולם בשערויות העתיקות של שרי-הביטחון הישראלי, ומתקשים לעכלה. גם בארץ טרם הלכה הפרשה לישון. היא באה לידי ביטוי גם השבוע במאמריהם של כמה מבעלי הטורים הנקראים ביותר במדינה. כתב השבוע נתן דונביץ' בטורו המתפרסם במסוף הארץ, תחת הכותרת „השחיתות המכרסמת: „כאשר אוסרים על חיילים לעשות משהו פלוני, שהוא אינו חוקי — מה עליהם להבין מהתנהגות השר הממונה עליהם העובר בראש גלוי על מה שנאסר עליהם לעשות?... מה עליהם לבי- הבין מטיפולו האישי מאוד של השר הי ממונה עליהם. בעתיקות?״

ואילו יעקב רוטבליט כתב בטורו הסאי טירי באותו מסוף: „מזר, אבל דווקא כאשר הלך מר דיין לסיור במוזיאון ברוקי לין, בניו-יורק, לחוות באוצרות הארכיאולוגיים המצויים המוצגים שם, נכבש ממש המוזיאון על ידי מאות שוטרים ואנשי ביטחון עוד משעות הבוקר המוקדמות, זמן רב לפני שמר דיין הגיע ל"שם. ל מה?״

ישויות אחרת שהתייחסה השי

דיין, היה שרי-המישטרה שלמה הלל, הוא השיב השבוע, באיחור, על שתי שאלות של ח"כ אורי אבנרי בנושא זה. היה זה רק אפייני לאוירת הטשטוש הכללי בעי מודי החדשות של העיתונות הישראלית. שאף עיתון לא טרח כלל להתייחס או לצטט את תגובתו של השר. ה"סקופ" הושאר בלעדית לעיתון זה.

ואלה הן השאלות והתשובות שר ה מישטרה עליהן:

שאלתה מס' 3973.

חבר הכנסת אורי אבנרי שאל את שרי המשטרה כיום 27 בדצמבר 1971:

בהתייחסי לפרטומי העולם הזה מיום 1. 8 ו-15 בדצמבר 1971, בנוגע לפרשת העתיקות ולחקירת המישטרה בתלונת מר דן בן-אמוץ נגד מר משה דיין, הנני מבקש לדעת אם נלקחו בחקירת המשטרה בחש"ב הן הטענות הבאות:

(א) כי עשרות כלים מאוספו הפרטי ובחתימת ידו של שרי-הביטחון הופיעו בי (ב) כי מר דיין נהג ונוהג לייצא עתות קות לחוץ-לארץ?
(ג) כי מר דיין נפצע באזור בעת חפיר רת עתיקות?
(ד) כי למר דיין אין נתונים, המכשיי רים אותו לקבל רשיון לחפש עתיקות על-פי פקודת העתיקות?

(ה) כי בעת החקירה באזור מצא מר דיין אוסף נדיר של גלוסקמאות כאלכוליים חיות?
(ו) ב-1956 גילה מר דיין בשייך זואידי שליד אל-עריש ממגורה של כדרי איחסון ענקיים, מהתקופה ההלניסטית הי מאוחרת, שדוגמתם לא נמצאו בשום מקום בארץ-ישראל. הכדים נחפרו על-ידי קבוצת ערבים מאלי-עריש, והועברו לביתו. חלק מכדים אלה נמצאים שם עד היום.
(ז) כי אחרי כיבוש סיני סגרה המישטרה הצבאית את הכניסה לביקעת-הירחה, דרומית לאילת, עד שרי-הביטחון תה פנה מעיסוקיו האחרים, וערך במקום חפיר רות ארכיאולוגיות.
(ח) כי בגת, אשר ליד אשדוד, פגע בול-דוור של מר דיין בצורה חמורה מאוד באקרופוליס, באתר פלישת.